

T é z i s e k :

1. TÉZIS

A lakóház-építés kiélezetten veti föl az építész autonómiájának kérdését. Hol kell meghúzni a határt, amikor az építész már nem mondhatja meg a megrendelőnek, hogy mi a „szép”? Ezekben az esetekben indokolt a kérdés: van-e egyáltalán határ? Válaszom egyértelmű igen. A megrendelő tudja, hogy mire van szüksége, de a tervező feladata az, hogy ezt az akaratot értékes épületre fordítsa le.

2. TÉZIS

Ha a tervezési fázis elején a költség, „szűkössége” számunkra is első pillanattól kezdve nyilvánvaló lett volna, akkor másfajta építészeti koncepciót alakítottunk volna ki, és megúszhattuk volna az utólagos lecsupaszítást.

3. TÉZIS

A megfelelő kommunikációval és kitartással ezek a klisék leépíthetők, ezek a téves sztereotípiák átalakíthatók valós igényekké, de ehhez még bizonyára hosszabb időre lesz szükség. Ez által létre tud jönni egy olyan épület, amely az építettő valós igényeire ad választ a mai építészet eszközeivel.

4. TÉZIS

Fontos leküzdeni azokat a politikai, társadalmi és gazdasági eszméket, tévhiteket, amelyek meggátolják a megrendelőt abban, hogy a számára megfelelő környezetben élhessen.

5. TÉZIS

Ilyen értékes természeti környezetben jogos a kérdés: mivel tudjuk javítani és értékesebbé tenni ezt? A környezethez való kapcsolódás a válasz erre, a meglévő értékekre való reagálás. Meglévő értékek középpontba állítása.

6. TÉZIS

A 20-21. század a különleges technológiák, anyagok és a lakótér átértelmezésének ideje. Ezeknek a vizsgálata és alkalmazása elégnek kell lennie ahhoz, hogy egy kortárs „diszítésekkel” (tömegében és anyaghasználatában jól a környezetébe illesztett épület, úgyesen kialakított térkapcsolatokkal) ellátott esztétikus épület tudjon kialakulni, amely mégse az üresség érzését keltse az emberekben. Az építészet tudományos fejlesztései, új technológiák hihetetlenül nagy távlatokat eredményeznek, akár az alapkoncepció esetében is.

7. TÉZIS

Minden megrendelő szinte kivétel nélkül azt gondolja, hogy ő is meg tudná tervezni a házát, ezzel minden építész nap, mint nap találkozik. Ezzel nem is lehet vitatkozni, hiszen ő tudja a legjobban, hogy mire van szüksége. Ilyenkor válik az építész feladata nehezzé, lefordítani, értelmezni a kívánságokat, segíteni megfogalmazni azokat úgy, hogy sajátjának érezze a megrendelő. Észrevétlenül „sámlit tolni” alá - persze csak akkorát amekkorát elbír. -Segíteni „fel nőni” a feladathoz, kialakítani az otthonát. Messze van még ettől az olyan kapcsolat, ahogy az ember autót vesz, mert ott már érvényesek a racionális, gazdaságossági elvek az érzelmeken túl. Holott egy ház építésénél sokkal nagyobb értékek forognak kockán .